

ادامه از صفحه اول

جام معرفت

حضور او در برخی جایگاه‌های تصمیم‌سازی نیز فقط با همین انگیزه و دغدغه بود. کسانی که فریده ماشینی را می‌شناسند، به این نکته معتزف‌اند که او هرگز هیچ پست و جایگاهی را به صندلی معلمی خویش رچنان نداد و با اینکه فرصت‌های زیادی در این زمینه برایش وجود داشت، همه پیشنهادات را رد می‌کرد و فقط مسئولیت مشاوره و کارشناسی را می‌پذیرفت. او معتقد بود: «می‌توان قرائت‌ها و برداشت‌هایی از دین را به جامعه عرضه کرد که در عین حفظ دینداری، آگاهی جدید جنسیتی ناشی از تغییرات اجتماعی را به رسمیت شناخته تا حتی‌الامکان از تعارض بین هویت دینی و هویت جنسیتی اجتناب صورت گیرد و مانع از قطبی‌شدن دینداری با مدرنیته شود که این مهم می‌تواند با جلوگیری از رادیکال‌شدن فضای حاکم بر جامعه نسبت به مسائل زنان، بهبود نسبی موقعیت و دستیابی به حقوق واقعی آنان در اجتماع یاری رساند». فریده ماشینی درده‌ای بود که در عصر غفلت از حقوق انسان‌ها، قرآن را به دست گرفته و منادی صلح و برابری و آزادی برای همه خواهرانش در جهان شد. او عمری را در محضر بزرگ بانوی زمانه ما یگانه عضون مجلس خبرگان و مفسر نواندیش کلام وحی، استاد منیره گرجی سپری کرد. اما با وجود علم و دانش بی‌کران استاد بدان بسنده نکرد و اندیشه‌ورزی و پرسشگری را با شاگردی عجین کرد تا ناگفته‌هایی به زبان آید که خود می‌توانست حلال بخشی از مشکلات امروز نسل جوان زنان مسلمان باشد. برای شناخت فریده ماشینی باید تلاش بسیار کرد. خانواده او و به‌ویژه همسر وفادارش که همراه زندگی او بود و مانند اندیشه‌های ناانوش‌اش، پس از درگذشت او مساعی خویش را مصروف جمع‌آوری کلیه آثار و نوشتار و گفتار او کرده که بخشی از آن در نشست‌های علمی ماهانه در سال اول وفات این بانو و بخشی دیگر در قالب کتاب منتشر شده است. کتاب «زن، نواندیشی دینی و سرمایه اجتماعی» حاوی مجموعه گفتارها و نوشته‌های فریده ماشینی درباره زنان است که در ۱۳ گفتار همراه با پیش‌گفتاری از دکتر هادی خانیکی و زندگی‌نامه وی توسط مؤسسه پژوهشی فرهنگی بانوی‌مهر در خردادماه ۱۳۹۴ منتشر شده است. دوستان و شاگردان وی نیز از پای نشسته‌اند و کتاب جام‌معرفت، گزیده‌ای از بیانات او در کلاس‌های تفسیرالمیزان، حاصل تلاش‌های ایشان است. خدای را شاکریم که صدای حق طلبانه امثال فریده ماشینی، جوانه امید را در دل نسل جوان زن ایرانی رویناند و خدای را شاکریم که به ما توفیق مصاحبت با این بنده کمال‌یافته‌اش را داد تا او با یومیزم و راهی را که به سرمنزل کمال رهنمون می‌شود، بشناسیم و اینک به شکرانه این نعمت‌ها از او می‌خواهیم ما را در راه حقیقت، یابرجا و ثابت‌قدم

همانا ترجمان برابری انسان‌هاست، قرار ندهد.

نابودی محیط زیست ایران؟

تردیدی نیست که خطاهای توسعه‌ای دهه‌های گذشته، هامون و ارومیه و پرنشان و میالکله را به لبه نابودی کشانده، اما عرصه دیگری در سبهر مدیریتی کشور از چنین خطاهایی صدمه ندیده است؟ چرا در عرصه سیاست، ورزش و اقتصاد که تنی زحمی از تصمیم‌های غیراوصولی و غیرکارشناسی دارند، هنوز امیدواری وجود دارد؟ چرا با نارضایتی از عملکرد یک دولت باز هم برای ایجاد یک تغییر به پای صندوق رای می‌رویم؟ چرا هنوز کسانی تیم‌های ورزشی‌ای را هواداری می‌کنند که باخت‌های متعدد در کارنامه دارند؟ چرا شکست‌خورده‌های یک عرصه تجاری، کسب‌وکار تازه‌ای را آغاز می‌کنند؟ آیا شگفت‌انگیز نیست که یکی از جوان‌ترین جامعه‌های ایران نسبت به محیط زیست که عرصه‌ای شورانگیز و فرح‌بخش است تا این اندازه نومید باشد. چرا ژاپنی‌ها که یکی از پیرترین جوامع انسانی را دارند و از نظر سنی ملتی پیر به حساب می‌آیند، هنوز با اشتیاق و جدیت درخت‌هایی می‌کارند که سال‌ها بعد ثمر بدهند؟ یعنی وقتی که به احتمال زیاد آنها دیگر زنده نیستند! ایران عزیز ما مصائب و مشکلات بسیار بزرگ‌تری از گردوغبار و زیاله و آلودگی هوا و تخریب زیستگاه را پشت‌سر گذاشته است. اگر کمی انصاف داشته باشیم، اوضاع به این اندازه سیاه هم که عنوان می‌شود نیست. در همه جای دنیا مشکلات وجود دارد، اما کمتر ملتی با مویه و مرنثه و تحقیر خود، چاره کار می‌کند. قبول کنیم که هیچ کاربldی خارج از این مرزا با نسخه‌ای شفاف‌بخش برای حل مشکلات محیط زیستی ما نیاستاده است. هیچ بیگانه‌ای برای تاراج جنگل‌ها و شکار بی‌رویه و ویرانی زیباترین مناظر ایران با زیاله، گریسان چاک نمی‌کند. این کشور را باید خودمان بسازیم و تیارش کنیم و زخمش را درمان کنیم. اگر نشانه‌هایی از اشتیاق وجود دارد، که دارد، باید به آن بال و پر داد. مشکلات محیط زیست کشور را فقط با «بخش‌نامه‌های دولتی و دستورالعمل‌های اداری» یا «همایش‌های دانشگاهی و مقاله‌های علمی-پژوهشی» یا «شور و نشاط و خروش جوانی» به‌تنهایی نمی‌توان حل کرد. تا زمانی‌که میان اینها و سایر مؤلفه‌های حاکم بر ساحت محیط زیست کشور، وحدت و اعتماد و هم‌دلی و هم‌بانی ایجاد نشود، انکار در قایقی نشسته‌ایم که هرکس به یک سمت پارو می‌زند و از زمین و زمان شکایت می‌کنیم: چرا با مقصد نمی‌رسیم؟!

شرق: بخش خصوصی هزار مشکل دارد؛ از دولت عریض و طویل گرفته که حدود ۸۰ درصد اقتصاد ایران را در دست دارد تا شبه‌دولتی‌هایی که نام خصولتی را به دوش می‌کشند و آنها هم سهم قابل توجهی از اقتصاد را در کف خود دارند. دولت خیال پاپس‌کشیدن از اقتصاد را هم ندارد و همچنان محکم سرچایش ایستاده است. در این مسیر قوانین دست‌وپاگیری هم وضع می‌کند که عرصه را بر بخش خصوصی تنگ‌تر از هر زمان دیگری کرده است. بر اینها، فضای کسب‌وکار ایران را، که رتبه‌اش در مقایسه با سایر کشورها اسفبار است، هم اضافه کنید. فعالان نام‌آشنای اقتصاد ایران در گفت‌وگوی کوتاه خود با «شرق» علاوه‌بر واکاوی این مشکلات، به موانع دیگری که بر سر راه فعالیت بخش خصوصی وجود دارد، اشاره کرده‌اند.

کسب‌وکار نیاز به پالایش جدی دارد
مسعود خوانساری، رئیس اتاق بازرگانی تهران

آنچه طی چهار دهه گذشته در فضای اقتصادی ایران رخ داده، می‌توان در جمله‌ای ساده چنین خلاصه کرد: دولت‌ها عموماً علاقه‌ای به واگذاری امور به بخش خصوصی نداشته‌اند. البته همیشه حرف از واگذاری فعالیت‌های اقتصادی به بخش خصوصی بوده است ولی آنچه به‌صورت واقعی رخ داده، حرکت در خلاف جهت این خواسته بوده است. در نتیجه ساختار اداری و اقتصادی کشور به سمتی پیش رفته که برای سرمایه‌گذار جذابیت فعالیت بیشتر ایجاد نمی‌کند. برای درک بهتر این موقعیت بهتر است فضای حاکم بر محیط کسب‌وکار ایران را بررسی کنید. در این شاخص مهم اقتصادی تقریباً به سمتی رفته‌ایم که راه‌اندازی یک کار ساده به امری بسیار دشوار بدل شده است. چندقته قبل بود که وزیر محترم امور اقتصادی و دارایی هم به وجود دو هزار نوع مجوز در اقتصاد ایران اشاره کردند. کسب‌وکارگر با کارآفرینی بخواهد مثلا کارخانه‌ای تاسیس کند یا دفتری راه‌اندازی کند، سروکارش با تعداد زیادی از این مجوزها و مراحل اداری پیچیده و سخت می‌افتد. البته آنچه در بخش دوم رخ داده، اتفاقی بدتر به حساب می‌آید چراکه این رفتار از سوی بخش خصوصی به‌عنوان یک نداشتن تفسیر می‌شود. بخش خصوصی ایران امروز می‌داند اگر قصدی برای فعالیت‌های اقتصادی داشته باشد، با موانع زیادی روبه‌روست. تلاش این بوده که در دولت یازدهم وضعیت قدری بهتر شود، ولی هنوز اتفاق قابل‌توجهی رخ ناده است. البته روند قبلی صدور ناگهانی و مداوم بخشنامه‌ها و... بهبود پیدا کرده، اما هنوز با نقطه مطلوب فاصله بسیاری داریم. برهمین‌اساس نهادهایی مثل اتاق‌های بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تمرکزشان را روی این اصل قرار داده‌اند تا محیط کسب‌وکار در کشور را پالایش کنند. مثلاً یک دهه قبل موضوع بحث بخش خصوصی این بود که مسئولیت‌های بیشتری بگیرد، ولی حالا بحث بهبود همین محیط کسب‌وکار است.

به‌طور خاص دو موضوع در یک دهه گذشته به مشکل بزرگ بخش خصوصی بدل شده است. اول اینکه دولت‌ها به‌صورت ناگهانی و بدون مشورت با کارشناسان و صاحب‌نظران اقدام به صدور بخش‌نامه‌ها، وضع قوانین و اجرای مقرراتی کرده‌اند که در عمل ترمز توسعه بخش خصوصی را کشیده است. در دولت گذشته نیز این موضوع به اوج خود رسیده بود. موضوع دوم، موانع کسب‌وکار در کشور است. ما از نظر شاخص‌های بین‌المللی در محیط کسب‌وکار وضعیت نامطلوبی داریم. درصورتی‌که نیت ما جذب سرمایه‌گذاران باشد، باید محیط کسب‌وکارمان را سامان دهیم. در هفته‌های گذشته و به‌ویژه پس از توافق لوزان هم موضوع جذب سرمایه‌گذاران خارجی به‌شکل جدی مطرح شده است. اما همه باید بدانند که با این محیط کسب‌وکار امکان جذب سرمایه‌گذار خارجی به‌شکل گسترده وجود ندارد. اگر می‌خواهیم به‌سمت توسعه بخش خصوصی و همچنین جذب سرمایه‌گذار خارجی

برویم، به تغییر فضای حاکم برکسب‌وکار کشور نیاز داریم. مهم‌ترین شرط برای سرمایه‌گذار ایجاد امنیت سرمایه‌گذاری، شفاف‌بودن فضای اقتصادی و تسهیل امور مربوط به فضای کسب‌وکار است. بنابراین اگر ما محیط مناسب و مساعد را فراهم نکنیم، با وجود تمام مزیت‌های زیرساختی و اقلیمی کشور، عملاً امکانی برای جذب سرمایه‌گذاران خارجی و حتی توسعه سرمایه‌گذاری‌های داخلی به شکلی قابل‌توجه وجود ندارد.

پیچیدگی‌های قانونی سرمایه‌گذاری
پدرام سلطانی، عضو هیأت نمایندگان اتاق بازرگانی تهران

موانع فعالیت بخش خصوصی از دوران بعد از انقلاب یک سیر تاریخی دارد که باید مرور شود. موانع و مشکلات همیشه بوده، ولی در هر دوره یک یا دو مورد از این موانع شدیدتر بوده است. اوایل انقلاب مهم‌ترین چالش بخش خصوصی، بحث مصادره‌ها و نبود امنیت سرمایه‌گذاری بود. احساس خطر بخش خصوصی در اینکه اگر فعالیت اقتصادی را افزایش دهد ممکن است با مشکلاتی از این دست روبه‌رو شود. در دوران جنگ مانع اصلی، ریسک ناشی از جنگ بود که مهم‌ترین مانع برای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی به‌شمار می‌آمد. بعد از جنگ، پیچیدگی‌های قانونی و مدت‌زمان طولانی مراحل سرمایه‌گذاری و هزینه‌های ناشی از آن مسئله اصلی بود که البته هنوز ادامه دارد و جزء موانع فعالیت اقتصادی بخش خصوصی قلمداد می‌شود. در سال‌های اخیر موضوعاتی مانند نبود مالکیت فکری باعث شده ارائه کالا و خدمات نوآورانه به‌سرعت تقلید شود. نبود حمایت قانونی و حق کپی‌رایت در حوزه‌های اقتصادی و حوزه‌هایی مانند نشر آثار فرهنگی و اختراعات، یکی از موانع اصلی است. مانع دیگر نبود یک نظام تأمین مالی قوی و متناسب با وضعیت اقتصادی کشور است که در چند سال گذشته تشدید شد و سرمایه‌گذاری‌های بزرگ را با چالش مواجه کرد. در چند سال اخیر دولت به‌جای اینکه بتواند فضای تعامل بین‌الملل را بهبود ببخشد، اوضاع را سال‌به‌سال بدتر کرد و تحریم‌های اقتصادی که بخشی از سوءمدیریت دولت قبلی بود، فعالان اقتصاد داخلی را از سرمایه، شریک خارجی و دستیابی به مواد اولیه و تکنولوژی روز محروم کرد و در کنار همه اینها برای صادرات این‌بخش‌ها نیز موانع جدی ایجاد شد.

همه‌جا فردا بخش خصوصی بلند است
اسدالله عسکراولادی، عضو هیأت نمایندگان اتاق بازرگانی تهران

اغلب موانع از آنجا نشئت می‌گیرد که بیشتر کارهای بزرگ اقتصادی در دست دولت است. از کل گردش اقتصادی کشور حدود ۸۰ درصد در اختیار دولت، پنج درصد در دست بخش خصولتی و تنها حدود ۱۵درصد از گردش خرد اقتصادی مانند توزیع، صادرات غیرنفتی ستی و مشاغل پیشوری و بقالی و امثال اینها در اختیار بخش خصوصی و همچنین جذب سرمایه‌گذار خارجی

اقتصاد

فعالان اقتصادی در گفت‌وگو با «شرق» از موانع پیش روی خود می‌گویند

دولت مداخله‌گر، رقیب جدی بخش خصوصی

عکس: امیر حبیبی/شرق

خصوصی است؛ ازاین‌رو بخش خصوصی در اقتصاد کلان دخالت و راه ورود ندارد. بانک‌های بزرگ، دولتی هستند و امکاناتی مانند انتشار اوراق قرضه و استقاده از دریاى منابع ملی و بودجه دولتی نیز مختص دولت است، بنابراین اگر بخش خصوصی بخواهد طرح بزرگی را اجرا کند نه از تسهیلات کافی برخوردار می‌شود و نه توان اجرای کامل طرح‌های بزرگ را دارد. قوانین و سازوکار فعالیت اقتصادی برای بخش دولتی و خصوصی دو معنای متفاوت دارد و فضای کسب‌وکار برای بخش خصوصی بسیار ناراحت‌کننده است. در این شرایط اصل ۴۴ نیز آن‌گونه که مدنظر قانون و مقام‌معه‌ربری بود، انجام نشد. دولت با امکانات مالی فراوانی که در اختیار دارد می‌تواند از ضررهای تحریم خارج شود، اما بخش خصوصی منابع محدودی دارد و در این مسئله به‌شدت آسیب‌پذیر است.

هم‌جا بخش خصوصی را بلند فریاد می‌زند، اما در عمل راهی برای این بخش باز نیست. بین بخش‌های دولتی، خصولتی و خصوصی رقابت عادلانه وجود ندارد، بخش‌های دولتی مالیات کامل پرداخت نمی‌کنند، خصولتی‌ها مالیات می‌دهند، اما طلب بیمه و تأمین اجتماعی را نمی‌دهند؛ درحالی‌که بخش خصوصی موظف است همه این وجوه را سر موعد تسویه کند.

مانع اصلی: بی‌برنامگی دولت مداخله‌گر
علی نقی خاموشی، عضو هیأت نمایندگان اتاق بازرگانی تهران

این‌نامه‌ها دخالت می‌کنند. در شرایطی که بخش خصوصی به‌عنوان فعال اقتصادی باید در جریان تصمیم‌گیری‌های اقتصادی قرار بگیرد.

بی‌برنامگی در دولت قبل که با حذف سازمان برنامه و بودجه به حد اعلاى خود رسید، کشور، اقتصاد و به‌ویژه بخش خصوصی را بلامتکلیف کرد. هیچ برنامه‌ای نبود که مشخص کند قرار است در چه حوزه‌ای و چقدر و چگونه سرمایه‌گذاری شود. وقتی برنامه‌ای نباشد نمی‌توان انتظار فعالیت اقتصادی چشمگیر و پویا داشت. فعالیت اقتصادی نیازمند برنامه‌ریزی دقیق و کارشناسی است. دولت در قبال جامعه مسئول است، باید به مسئولیت خود در همه حوزه‌ها پایبند باشد؛ اقداماتی که موجب تشدید تحریم‌ها شد نوعی بی‌مسئولیتی دولت در قبال اقتصاد بود. نبود پایداری در حوزه‌های اقتصادی مهم‌ترین چالش است که می‌تواند فعالیت اقتصادی را با مشکل مواجه کند. در فضای ناپایدار، امنیتی برای سرمایه‌گذاری وجود ندارد. اگر نبود مشکلاتی از این دست را به امنیت تعبیر کنیم، تضمین و امنیتی برای سرمایه‌گذاری وجود ندارد، وقتی سرمایه‌گذاری، امنیتی نداشته باشد، وقتی امنیت سرمایه‌گذاری وجود نداشته باشد، چگونه می‌توان به گسترش و رشد بخش خصوصی امیدوار بود. بخش خصوصی باید برای فعالیت برنامه‌ریزی کند؛ در گذشته، نه در حوزه قوانین و تعرفه‌ها این امکان وجود داشت و نه در مورد چشم‌انداز آینده

می‌شد به وضعیتی پایدار و روشن امیدوار بود.

دخالت‌های دستوری و سیاست‌های کنترل‌ی محسن بهرامی ارض اقدس، عضو هیأت نمایندگان اتاق بازرگانی تهران

مانع اول، دخالت‌های دستوری در قیمت‌گذاری و سیاست‌های کنترل بازار است که به‌ویژه در دولت‌های نهم و دهم به اوج خود رسید، درحالی‌که همه احکام بالادستی مانند سند چشم‌انداز ۲۰ساله، برنامه پنجم توسعه و اصل ۴۴ قانون اساسی بر خصوصی‌سازی، آزادسازی و رقابت سالم اقتصادی تأکید می‌کنند، ولی دولت‌ها با ورود به مبحث قیمت‌گذاری کالاهای که به صراحت در ماده ۱۰۱ برنامه پنجم و ماده ۵۶ اصل ۴۴ قانون اساسی منع شده است، در اختیارات بخش خصوصی نیز مداخله کرده‌اند. مانع دوم، به‌خصوص در دولت قبلی، تصمیمات غیرکارشناسی و یک شبه، بدون هماهنگی و نظرخواهی از بخش خصوصی بود. این مسئله خلاف قانون بهبود مستمر فضای کسب‌وکار است و دولت‌ها موظف هستند از بخش خصوصی و اتاق بازرگانی به‌عنوان نمایندگان این بخش نظرخواهی کنند، اما در هیچ‌کدام از مسائل مربوط به واردات، صادرات و نرخ ارز این اتفاق نیفتاد. بحث سوم حجم سنگین مقررات و تغییر این مقررات است که امکان برنامه‌ریزی را از بخش خصوصی سلب می‌کند. مسائل مانند تغییر تعرفه‌ها و ممنوعیت‌های موردی در صادرات و عملکردهای اشتباه دولت که منجر به افزایش پایه پولی و رشد نقدینگی و بروز تورم سنگین شد، از جمله موانعی است که راه را برای فعالیت اقتصادی بخش خصوصی سخت می‌کند. کسری بودجه دولت و تعهدداشتن دولت در برابر پیمانکاران بخش خصوصی که منجر به بلوکه‌شدن منابع این بخش شده و از دولت طلبکار هستند نیز مانع دیگری است که ادامه فعالیت این بخش‌ها را با چالش جدی مواجه کرده است.

رقابت ناسالم اقتصاد دولتی
مسعود دانشمند، عضو هیأت نمایندگان اتاق بازرگانی تهران

سرمنشأ موانعی که برای فعالیت خصوصی وجود دارد عموماً به دولتی‌بودن اقتصاد برمی‌گردد.

موانع اقتصاد رقابتی و آزاد باید برطرف شوند. براساس اصل ۴۴ قانون اساسی دولت نباید رقیب بخش خصوصی باشد بلکه باید اقتصاد را به بخش خصوصی واگذار کند. درخصوصی‌سازی‌های چندسال اخیر حدود ۱۴درصد از واگذاری‌ها به بخش خصوصی واقعی بوده و بقیه به خود دولت یا شرکت‌های شبه‌دولتی واگذار شده است. دولت باید اقتصاد به شکل فعلی را رها کند تا جایک و سبک شود و به سه وظیفه عمده هدایت، نظارت و حمایت پردازد. باید اجازه دهد بخش خصوصی فعال شکل بگیرد تا اشتغال ایجاد شود، تولید افزایش یابد و درآمدهای مالیاتی دولت نیز افزایش پیدا کند، در غیراین‌صورت چون دولت توان و امکان سرمایه‌گذاری‌های جدید ندارد هر روز ناکارآمدتر می‌شود و وضعیت اقتصاد هم تغییری نمی‌کند. رتبه کسب‌وکار کشور بسیار پایین و شفافیت اقتصادی کم است، موانع زیادی در مسیر فعالیت بخش خصوصی وجود دارد، اما وقتی دولت در رأس قرار بگیرد و از این موانع منتفع شود، نمی‌توان به رفع موانع دلخوش بود. طبق قانون، اقتصاد کشور باید خصوصی شود، اما تا وقتی دولت در اقتصاد دی‌نفع اصلی باشد از اجرای قوانین حمایت نمی‌کند.

ریزش در بازار طلا

شرق: روز گذشته، سکه نسبت به اول صبح، ۹ هزار تومان افت کرد و حبابش به‌طورکامل ترکیذ. مصطفی قدرتی، معامله‌گر ارز و سکه، در گفت‌وگو با «شرق» می‌گوید: معاملات اونس طلا در بازارهای جهانی با نرخ هزارو ۱۷۳ دلار بسته شد؛ البته این نرخ در مقایسه با روزهای قبل اندکی افزایش داشت. در تهران هم بازار سکه با ریزش مواجه شد و قیمت سکه طرح جدید تا ۹۱۵ هزار تومان افت کرد درحالی‌که اول صبح دیروز هر سکه به قیمت ۹۲۴ هزار تومان معامله می‌شد. سایر سکه‌ها هم ریزشی بین سه تا ۱۰ هزار تومان را در مقایسه با آخرین قیمت‌ها تجربه کردند.

طلای سکه -	قیمت	تغییر
طرح جدید	۹۱۵۰۰۰	↓
طرح قدیم	۹۱۵۰۰۰	↓
نیم‌سکه	۴۶۹۰۰۰	↓
ربع‌سکه	۲۵۹۰۰۰	↓
گرمی	۱۷۸۰۰۰	↓
گرم ۱۸ عیار	۹۴۲۱۴	↓
اونس طلا (دلار)	۱۱۷۳	↑

عقب‌نشینی بانک‌ها از حمایت بورس

شرق: شاخص کل بورس با ادامه روند هفته گذشته که نشان از کرختی بازار داشت، با افزایش هفت واحدی، به رقم ۶۳هزارو ۲۹۷ واحد رسید. این درحالی رخ می‌دهد که علی‌طیبنیا، وزیر اقتصاد نیز که پیش از این بانک‌ها را موظف به حمایت از بازار سرمایه کرده بود، در تازه‌ترین اظهارنظر خود گفته به‌هیچ‌وجه درباره بازار سرمایه به بانک‌ها تکلیفی نمی‌کند. فراز مسافری‌راد، تحلیلگر بازار سرمایه، به «شرق» گفت: بازار کم‌حجم دیروز همچنان با ارزش پایین ادامه حیات می‌دهد و نمی‌توان تا اعلام نتیجه مذاکرات انتظار دیگری از بازار داشت.

عنوان شاخص	مقدار	تغییر
کل	۶۳۲۹۷.۶	۷.۸
۳۰ شرکت بزرگ	۲۸۸۶.۴	-۴.۶
آزاد شناور	۷۲۴۳۲.۲	-۶.۸
شاخص قیمت	۲۶۴۸.۸	۳.۳
شاخص کل (هم‌وزن)	۹۹۰۸.۸	۱.۲
شاخص قیمت (هم‌وزن)	۸۷۹۲.۲	۱

گزارش

آخوندی: ایجاد ۶۰۰ هزار راه امن هوایی در ۲ ماه

● **شرق:** وزیر راه و شهرسازی دیروز از ۹۴۲ پروژه ترمینال سلام شهر فرودگاهی امام‌خمینی(ره) بازدید کرد. وی در خلال بازدید از این پروژه، اعلام کرد پروژه‌ای عبوری از آسمان ایران صددرصد افزایش یافته است و در دو ماه گذشته هم ۶۰۰ هزار کیلومتر راه امن هوایی در کشور ایجاد شده است. عباس آخوندی در بازدید از پروژه ترمینال سلام شهر فرودگاهی امام‌خمینی(ره) با بیان اینکه این پروژه از سال ۸۶ به مدت ۱۱۵۷ روز، ۱۵ درصد پیشرفت داشته است، گفت: این در حالی است که پروژه ساخت ترمینال سلام فرودگاه امام در ۶۳ روز اخیر، هفت درصد پیشرفت فیزیکی داشته است. آخوندی با اشاره به اینکه این پروژه حداکثر ظرف مدت ۱۴ماه، یعنی عید فطر سال آینده افتتاح می‌شود و به بهره‌برداری می‌رسد، افزود: براساس برآوردها، این ترمینال ۴۰۰ میلیارد تومان اعتبار نیاز دارد که تاکنون ۵۰ میلیارد تومان از پرداخت شده است. وزیر راه و شهرسازی در ادامه از افزایش صددرصدی پروژه‌ای عبوری از آسمان ایران خبر داد و گفت: در دو ماه گذشته ۶۰۰ هزار کیلومتر راه امن هوایی در کشور ایجاد شده است. **تایستان: افتتاح قطعه چهار آزادراه تهران- شمال** عباس آخوندی همچنین افزود: هفته گذشته از مسیر جالوسه تا تهران از روند اجرای قطعات مختلف این آزادراه بازدید کردم و انتظار دارم قطعه یک آزادراه تهران - شمال نیز تا پایان سال آینده به بهره‌برداری برسد. وی اظهار کرد: تلاش ما در وزارت راه‌وشهرسازی این است که با تأمین منابع مالی موردنیاز، روند ساخت قطعات چهارگانه این آزادراه با همکاری بنیاد مستضعفان با سرعت بیشتری دنبال شود. آخوندی افزود: ترمینال زبارتی سلام شهر فرودگاهی فرودگاه بین‌المللی امام خمینی(ره) (پس از آنکه کار خود را مجدداً آغاز کرد، هم‌اکنون به هفت درصد پیشرفت فیزیکی رسیده که امید می‌رود با اهتمام شرکت ملی ساختمان از زیرمجموعه بنیاد مستضعفان بتوان آن را ۳۱ تیرماه سال آینده به پایان رساند. وی یادآور شد: ترمینال زبارتی سلام در مساحتی به وسعت بیش از ۵۳ هزار مترمربع و ترمینال ایرانشهر این فرودگاه برای پذیرش و اعزام بیش از ۲۰ میلیون مسافر طی سه سال آینده با معماری ایرانی و اسلامی احداث می‌شود تا ظرفیت جابه‌جایی مسافر در این فرودگاه بین‌المللی سالانه به ۳۰ میلیون مسافر افزایش یابد.

خبر

پایان کار توسعه فازهای ۱۵و ۱۶ پارس جنوبی تا پایان خردادماه

● **ایرنا:** فازهای ۱۵ و ۱۶ پارس جنوبی در آستانه راه‌اندازی کامل قرار دارند به‌طوری‌که با راه‌اندازی واحدهای تکمیلی تا آخر خردادماه، فازهای ۱۵ و ۱۶ پارس جنوبی به‌صورت صددرصد آماده افتتاح خواهد شد. حسن درگاهی، معاون بخش نفت و گاز قرارگاه سازندگی خاتم‌الانبیا گفت: قرارگاه سازندگی خاتم‌الانبیا در سال ۸۴ برنده مناقصه اجرای فاز ۱۵ و ۱۶ پارس جنوبی شد، اما به‌صورت رسمی از سال ۸۶ کار خود را شروع کرد و سال ۹۲ اولین ردیف شیرین‌سازی پالایشگاه افتتاح شد. وی با بیان اینکه پروژه هم‌اینک پیشرفت ۹۹ درصدی داردگفت: درحال‌حاضر کار جداسازی گوگرد از گاز ترش انجام می‌شود. اما از آنجا که گوگرد به‌عنوان محصول ثانویه نبود، به‌همین‌دلیل تصمیم گرفتیم واحد ۱۰۸ را وارد مدار کنیم تا به‌عنوان یک محصول ثانویه از آن استفاده شود.

ادامه از صفحه اول

الزامات مدیریت تحصیلات تکمیلی

این‌گونه دانشگاه‌ها اگرچه اغلب در تربیت دانشجویهای کارشناسی موفق هستند، اما با نبود زیرساخت‌های لازم از جمله امکانات آموزشی و پژوهشی و نیز استفاده‌ نکردن از استادان جوان و کم‌تجربه، امکان تربیت علمی دانشجویان مقاطع بالاتر را ندارند. مقاطع کارشناسی‌ارشد و به‌ویژه دکترا به‌طور اساسی با دوره کارشناسی فرق دارد و مهم‌ترین ویژگی آن، پژوهش است. به عبارت دیگر، در حالی‌که در دوره کارشناسی، تأکید اصلی بر گذراندن واحدهای درسی و البته مقدار کمی کارهای پژوهشی یا آزمایشگاهی معمولاً وابسته به دروس است، در دوره کارشناسی‌ارشد (تا اندازهای) و دکترا، تمرکز اصلی بر انجام یک پژوهش علمی و مستقل توسط دانشجو زیر نظر استاد مربوطه است. انجام پژوهش یادشده به یک سلسله لوازم مانند رایانه، آزمایشگاه، وسایل نقلیه، مراکز صنعتی و... نیاز دارد. از سوی دیگر با وجود هزینه‌های مختلفی که برای برگزاری دوره‌های تحصیلات تکمیلی می‌شود و با افزایش دانش‌آموختگان این دوره‌ها، موقعیت شغلی اغلب آنان مشخص نیست، همان‌گونه که اشاره شد، افزایش کیفیت امری پیچیده و زمان‌بر است، اما یکی از مهم‌ترین قدم‌ها کاهش هرچه سریع‌تر تعداد دانشجویان به‌ویژه در مقاطع تحصیلی بالاتر است. به علاوه ضروری است در مجوزهای داده‌شده به دانشگاه‌های مختلف برای برگزاری دوره‌های تحصیلات تکمیلی، تجدیدنظر جدی شود. امید است این اراده در وزارت علوم، تحقیقات و فناوری دولت تدبیر و امید دیده شود.